

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גוראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מעלת מזכי הרבים חלק א'

אור הזוהר 154 ★ תמוז תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

ובזה חלק פחלק לאכלו עם החכם כו' והכל לפי מה שהוא הספר, ולפי מה שהוא נצרך לרבים, ולפי התועלת הנמשך ממנו לעבודת השם יתברך ודוק ותשכח שכמעט אין כסף שיהא נחשב למצוה רבה כזו, שכל הוצאה של מצוה הוא לשעתו כו', אבל זה הנותן לצורך הדפוס צדקתו עומדת לעד לדור דורים, והוא מצוה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו כו' מה טוב חלקו קנה שם טוב, קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא, וגם העולם הזה כו', עד כאן לשונו.

כל מה שיפעל בזה הוא אך ורק לטובת עצמו ונשמתו ונפשות ביתו הגע בעצמך, אם בכדי להדפיס ספר שיש בזה זכוי הרבים המצוה פה רבה וגדולה, עד שאין הכסף יהא נחשב בזה, כי זכיותיו ורוחיו גדולים ומרבים בגשמיות וברוחניות, בזה ובכא, לעד ולדורי דורות לנצח. ועל כל אחד ואחד מישראל להתעורר בלהבת אש להטות שכם לקחת יד וחלק בגוף בנפש בזמן בממוז ככל אשר לא-ל ידו וכל מה שיפעל בזה הוא אך ורק לטובת עצמו ונשמתו ונפשות ביתו שבזכות המצוה הרבה לא יבוא הנגע חס ושלום לביתם וינצלו מכל פגעי הזמן בעזה"ת.

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו

איתא במשנה (אבות פרק ה משנה י"ח): כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו. משנתנו באה ללמד, מה רב שכרו של המזכה את הרבים, ומה גדול ענישו של המחטיא את הרבים.

כל המזכה את הרבים - שמלמדם תורה ומוסר, ומדריךם בדרך ישרה, אין חטא בא על ידו - ששמן השמים מונעים אותו מלהכשל בחטא, שלא יהא הוא בגיהנם ותלמידיו בגן עדן (גמרא מסכת יומא דף פ"ז עמוד א').

וכן מובא באבות דרבי נתן (פרק מ'), "כל המזכה את הרבים, אין מגלגלים עברה על ידו, שלא יהיו תלמידיו נוחלים העולם הבא והוא יורד לשאול, שנאמר (תהלים טז, י), "כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת", כלומר לא תעזב נפשי לבוא לידי עברה, שאלף אל שאול, ולא תתן חסידך - תלמידיו שזכו על ידי, והם בגן עדן - שיראוני בשחת (תוספות יום טוב).

משה זכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלויה בו

משה זכה - שהגיע לתכלית השלמות האנושית בחכמה ובמעשה, וזכה את הרבים - שלמד את ישראל תורה ומצוות

זכיותו של מזכה הרבים

זכוי הרבים היא מעלה כל כך גדולה עד כדי כך שכל מה שהרבים עושים על ידו הרי נחשב כאלו הוא עשן וזהו "זכות הרבים תלוי בו". שכל הזכיות שהרבים עושים תלויין במזכה אותו ונזקפין לזכותו. האם דבר פה נשגב ונעלה נתן לראות בו דבר של מה בכך הרי אפשר לזכות לזה במחי יד.

השתתפות בהוצאת ספרים קונטרסים ועלונים

בהשתתפות הוצאת ספרים קונטרסים ועלונים והפצתם על פני תבל. בדרך זו אפשר להגיע ללב כל יהודי, להזכיר לכל אחד ואחד מקור שרשו, שנשמתו שה' נפח בקרבו חצובה מתחת פסא כבודו, והיא חלק אלקי ממעל, והוא מבחר היצורים, ולכן עליו להתחזק בקשר לעם הנצחי, לאלקי הנצח ולתורת הנצח וחס ושלום לא להחליפם בעולם עובר ושוא. בדברים כאלו והדומה להם הנכנסים ללב.

על ידי הוצאות קטנות יכול כל אחד ואחד להצטרף לעושי מצוה, ולהיות ממזכי הרבים, למנוע מאחים יקרים תועים וטועים מחמת חסרון ידיעתם מלתת כתר סודרת לעם ישראל, ובכך כל הזכיות שיצטברו ממעשיהם הטובים יזקפו לזכות המזכה אותם, ולא עוד אלא יזכה המזכה, שלא יבוא לידי חטא ולא לידי הרפור חטא, ויהנה נחשב כאלו בראו, ועוד ועוד להרבה יקר ונגלה ומעלות בתורה ויראת השם, ולחלק בגן עדן לאין שעור וערוף, ואפילו אם היו צריכים להוציא הוצאות רבות וגדולות לאין שעור ולהקריב הרבה מן זמן, היא חובה של תורה והלכה ברורה, שאין שום יהודי בעולם שיוכל להפטר ממנה. וכל שכן, כשבעסק זה כל ההשקעה היא אפס אפסים לעמת הרונחים העצומים בזה ובכא, בגשמיות וברוחניות, פרותיה אוכלים בעולם הזה, והקרן קיימת לנצח. עסק הנושא רונחים בטוחים, זכיות לדורי דורות. כי התוצאות של מצוות ומעשים טובים אשר יעשו הדורות הבאים בהתקדמות רוחנית, וכל מה שיעשו צאצאי צאצאיו אחריו שייכים לזה שזכוהו בכך, ומי פתי לא יסור הנה להתחבר לקבוצת המזכים ויהא נחשב כמצוה רבה ועצומה.

דברי הפלא יועץ במעלת הדפסת הספרים

נעתיק כאן מספר "פלא יועץ" (ערך דפוס) וזה לשונו: "הנה מאחר שעל הרב קצור קצרה יד החכמים מלהדפיס ספריהם כו', וראוי לעשירים כו' לפתח ידיהם אליהם בענין יפה

והורה להם הדרך להיות עם סגולה, ולכן זכות הרבים - שמקמים את המצוות, תלויה בו - כאלו הוא קים עמהם כל אותן המצוות, שנאמר: "צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל" - כלומר שהשלים וקיים כל התורה, הוא וכל ישראל עמו (המאיר).

ירבעם חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו

ירבעם חטא - שעשה עגלי זהב ואמר לבני ישראל: "רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוף מארץ מצרים" (מלכים א יב, כח), והחטיא את הרבים - שהשתחוו לעגלים ועבדו עבודה זרה, חטא הרבים תלוי בו - כאלו הוא עשה את כל החטאים שעשו ישראל, שנאמר: "על חטאות ירבעם (בו גבט) אשר חטא ואשר החטיא את ישראל" - לא כתוב "על חטאות ירבעם וישראל" אלא "על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא", מכאן שהכל תלוי בירבעם (ברטנורא).

המניח צרכי צבור כאלו לוקח שחד

מברכתא היתה עוברת בבאר שבע והיו מניחין צרכי צבור ועוסקים בצרכי עצמן ומכח אותו מעשה מעלה הכתוב כאלו לקחו שחד (ב"ר פ"ה יג).

כל טרח הצבור עליו

נתמנה אדם בראש ונוטל טלית, לא יאמר לטובתי אני נזקק לא אכפת לי בצבור, אלא כל טרח הצבור עליו (שמו"ר כז ח).

מה אגוז זה חלק וכל מי שעולה לראשו ואינו נותן דעתו האף יעלה, סוף שהוא נופל, כך כל מי שהוא מנהיג שררה על הצבור בישראל ואינו נותן דעתו האף הוא מנהיג את ישראל, סוף שהוא נופל (שיר השירים רבה ו ז).

שבחן של צדיקים

להודיע שבחן של צדיקים כשהם נפטרים מניחין צרף עצמן ועוסקין בצרף צבור (ספרי פנחס קלח).

הקדוש ברוך הוא ממלא החסרון להעוסק בצרכי צבור

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. נראה לי כי אלו שאין מזכין את הרבים ואין עליהם על הצבור ואימתא דצבורא הם יכולין להשתדל בתורה עצמן כי אין להם טרדא ובטול הזמן ומונע ומעכב מחמת פחד ואימה, מה שאין כן אלו שעל הצבור עליהם, על פי רב מחמת צרות הלב ומפחד הצבור אין יכולים לעשות שום דבר, נמצא יש להם הזק רב וחסרון וגרעון בהשתלשלות חובות עצמם. אף יתברך שמו ברב רחמיו ממלא להם החסרון, והינו "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו",

רצונו לומר אין גרעון וחסרון בא על ידי זה שמזכה את הרבים. והוא נכון בסיעתא דשמיא (ישמח משה).

גורם הזכות על ישראל

משה זכה וזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו. יש לדקדק הלשון "תלוי בו", אף יש לפרש כמו שאמרתי גבי גדעון כתיב "לך בכחך זה", ואמרתי, בכחך זה, תכף כשלמדת סגוריא עליהם, תכף נהפך מדת הדיו לרחמים, שתכף כשהצדיק מלמד זכות על האדם, תכף נהפך מדת הדיו לרחמים, וזה שכתב המשנה "משה זכה וזכה את הרבים", פרוש שמשה היה רגיל תמיד לדבר טוב על ישראל וזכה אותם תמיד, בזה היה פועל תמיד רחמים על ישראל, וזהו שאמר "זכות הרבים תלוי בו", פרוש הוא היה גורם הזכות על ישראל בזה שזכה אותם תמיד (זרע קודש).

העוסק בצרכי צבור שכרו הרבה מאד

ובבאמת עקר פונת ההספד שיקנאו החיים בהם ויאמרו ראו כמה יקר הגיע לאיש אשר עסק בעבודת ה' ולמה נחדל אנחנו לעשות כמוהם, ובפרט העוסקים בצרכי צבור, כמו שהיה באנשים הנ"ל כמה שעסקו בצרכי צבור ובטלו לפעמים על ידי כן עונת התורה.

ואמרו במדרש לרבי אבהו הראו שכרו י"ג נהרי אפרסמון ואמר אלו למאן, אמרו ליה לאבהו, אמר ואני אמרתי לריק יגיעתי וכו'. וצריך באור איך חס ושלום יכפר רבי אבהו בשכר תורה ומצוות. ופשוטן של דברים כמו שכתבתי כי ידוע ר' אבהו היה קרוב לבי קיסר ושכיח שם כמבאר בגמרא: כד הוי רבי אבהו אתי לבי קיסר וכו', ואם כן מארץ ישראל מושב רבי אבהו לרומי מושב קיסר דרך רב וצריך זמן בהליכה וחזרה וגם שם לבוא אל הקיסר ולהשתדל כי לא בחנם הלך שם, צריך גם כן זמן רב כנודע למבקרי פתחי שרים ומכל שכן מלכים גדולים כמו קיסר רומי בימים ההם, ואם כן בטל על ידי כן זמן רב מהתורה והיה פרוש מבית המדרש דבוק חברים וכדומה.

אף אמרו במשנה והעוסקים בצרכי צבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם, והינו שלא יצטערו כי על ידי עסיקת צרכי צבור נתמעט הלמוד ומעשים טובים, ואמר לו אל תיראו כי מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם מעשים טובים ותורה בשלמות, וזהו ענין רבי אבהו שפחד שמה שיגיע בצרכי צבור והלך לבי קיסר וכדומה הכל לריק כי מעט על ידי כן תורה ועבודת ה', וזהו אמרו לריק יגיעתי, אבל הראו לו משמים כי הקדוש ברוך הוא קבע לו שכר מכל מקום ושכרו הרבה מאד (יערות דבש).

